

Sport és művészet

Egy gazdag életút állomásai

Néhány hete, szokatlanul nagy érdeklődés mellett, „Réz-harmónia” címmel nyitották meg Sarlós Istvánné térplasztikai kiállítását az Erkel Ferenc Művelődési Központban.

– Az ön életútja nem a művészet irányában indult el...

– De igen! 14 évesen egy rajzomat kiküldték Párizsba egy gyermekrajz világhiállításra, ahol első díjat nyertem. Ezzel egy időben kezdtem el versenyezni, ami aztán hosszú időre meghatározta a pályámat. Feledhetetlen évek voltak. Abban az időben az élsportot is pusztán élvezetből csináltuk. Akkor még nem voltak ún. „versenystállók”.

Háromszor voltam Európa-bajnoki 3. helyezett. 1960-ban négyesben, 1962-ben kettesben, 1963-ban pedig egyesben, Mózer Erzsébet néven. Sajnos abban az időben még nem volt a női evezés olimpiai és világbajnoki szám. Ráadásul 1963-ban, a tatai edzőtáborban, vízi edzés közben súlyos balesetet szenvedtem, és emiatt nagyon fiatalon kellett befejeznem a pályafutásomat.

– A család azért nem maradt olimpiai érem nélkül?!

– Férjem, Sarlós György, akivel 1965 óta élek boldog házasságban, 1968-ban, Mexikóban,

Csermely Józseffel kétpárevezésben ezüstérmert szerzett.

Eközben én elvégeztem a TF-et és szültem két leánygyermeket. Csak 1973-tól fordultam ismét az evezés felé. Aztán gyermekeim és osztálytársaik unszolására elkezdtem az edzői munkát.

Az első garnitúra innen, Budakeszről verbuválódott, de Pátyról is sokan jöttek, ahol testnevelőként dolgoztam. Tornatermünk a budakeszi erdő volt. Elsősorban ifi-neveléssel foglalkoztam. Közülük többen lettek később országos bajnokok és néhányan kikerültek az olimpiákra is. Egyik lányom Sarlós Katalin világbajnoki bronzérmes lett és olimpiai 8. helyezést ért el.

– Meddig edzősödött?

– 1992-ben fejeztem be. Mindaddig a Budakeszi-Páty-népszigeti edzések-válogatott edzőtábor-Dunavarsány közötti ingázás kocsi nélkül, minden időmet lekötötte.

– Megérte?

– Nagyon sokat köszönhetek a sportnak. Szegény családból származom és számomra a sport nyitotta ki a világot. Sok kovács volt az őseim között. Az erőt, a kitartást, a kézügyeséget, a kreativitást tőlük hozhattam.

– Mikor fordult a művészetek felé?

– 1996-ban nyugdíjba mentem, de már előtte néhány évvel elkezdtem az alkotást. 1992-ben a barcelonai olimpiáról hoztam egy szép formájú tengeri uszadékfát. Az ebből készült faragványomat egy pest megyei amatőr kiállításra mutattam be.

2002-ben pedig sikerült bemutatnom egy gipsz Madonnát bölcsővel Rómában, a Sancta Maria székesegyház Brabante-termében, ahol minden évben megrendezik a „100 Jászol” kiállítását. 2003-ban nagydíjat kaptam a Néprajzi Múzeum betlehemi kiállításán.

– Budakeszin mikor állított ki először?

– 2005-ben. Az 50 budakeszi művész közös tárlatán, ahol egy dunai uszadéka, természetet alkotta formája volt az ihletőm.

– Az első önálló kiállítással mikor jelentkeztél városunkban?

– 2007-ben állítottam ki 27 fehér agyag kisplasztikát, ún. karikatúra fejeket. A képzőművészetben az ember ritkán találkozik karikatúrával. Az emberi tulajdonságok végtelen sora adta kisplasztikáim címeit. Pl.: agya-

fúrt, pihentagyú, jóvágású, bogaras stb.

– Ez a „Rézharmónia” kiállítás miképpen jött létre?

– Kun Csilla az Erkel Ferenc Művelődési Központ munkatársa keresett meg azzal, hogy csináljak ismét egy önálló kiállítást. Elhatároztam, hogy most ismét valami új dologba kezdek. 2008 karácsonyára rézlapokat kértem ajándékba a családomtól, s ezt követően hat hét alatt készítettem el ezeket a térplasztikákat.

Egy fogó, egy lemezvágó, két fabunkó és egy seprűnyél segítségével munkáltam meg a rézlapokat. Végig egy formai játéknak fogtam fel ezt az alkotási folyamatot. Ott, helyben jöttek az ötletek. Egyik-másik darabban az alkotások tükörképe adja meg a teljes vizualitását ezeknek a térplasztikáknak.

Mint bizonyára láthatta, ezeknek a daraboknak nem adtam címeteket. Úgy éreztem, hogy mindenki gondoljon arra, amire akar, hisz, mint mondtam, ez egy formai játék volt.

– Jövőbeni tervei?

– Folytatom rézmunkáimat, emellett tippadó unokám kérésére az emberi tulajdonságok karikatúráinak sorát is folyamatosan bővítem, s továbbra is járok tanulni Csákvári Nagy Lajos szobrászművészhez.

Horváth Jenő

Csipegető napok a Pitypang Óvodában!

Nyílt-betekintő napokat rendezünk a Pitypang Óvodában 2009. április 28-án és 29-én, 15.00-17.00 óráig!

Várunk minden leendő Pitypang Óvodást, új kis-és nagycsoportos gyermeket és érdeklődő szüleit a

Budakeszi, Ifjúság utca 1. szám alá.

A szülők tájékoztatást kaphatnak az óvoda nevelési programjáról, megismerkedhetnek az óvónénikkel, betekintést nyerhetnek mindennapjainkba, feltehetik kérdéseiket az óvodába járással

kapcsolatban, a gyermekek pedig játékos tevékenységeken vehetnek részt.

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Andrejkó Detty, óvodavezető
Érdeklődni a 23/451-505 telefonszámon lehet.